

BREZ DOLOČENIH PREDSTAV, V JESENI

Desmond O'Grady

Skoraj že zima, in nič takega, o čemer bi mogli reči, da je storjeno, razen tistega, kar je bilo uničeno, in za kar bomo nekoč morali dajati odgovor. Tačas si lahko mislimo, da je bilo mogoče vse le v splošno korist. Kajti storili smo na neki način samo tisto, kar smo morali storiti, vsebovalo je sebi lastno neizbežnost v trenutku, ko je bilo opravljeno, in kolikor sploh obstaja vprašanje krivde ali zaslug, tedaj gre oboje na račun časa in nima s posameznikom ničesar opraviti.

Sprememba v času se kaže v spremembi občutljivosti, in sprememba občutljivosti v spremembi razpoloženj v toku ljubezni ob nekem določenem času. O eni edini stvari smo namreč lahko prepričani, da je ljubezen kot taka nekaj trajnega. Kako, na kakšen način se pojavlja, ni niti najmanj pomembno.

Kar občutimo zdaj, tačas, je v bistvu povsem enako tistemu, kar smo občutili v preteklosti ali kakor bomo občutili kadarkoli v prihodnjem času; in vendar, po neki nerazložljivi logiki stvari vse tisto, kar je bilo realnost včeraj, ni nujno tudi resničnost tega dne. In samo Bog oziroma njegov ekvivalent ve, kaj moremo pričakovati jutri. Naj smo storili karkoli, vseeno kdaj, storjeno je bilo iz nujnosti — nobene druge možnosti nismo imeli...

In ista neizogibna nujnost, ki naju je ločila, je prav tista nujnost, ki naju je privedla skupaj.